

[Jan Petersen]

samfundet, dagtilbudsudvikling m.v. reagerer på forældreorloven og dermed det første reelle bud, der har flyttet noget.

Når de erfaringer er mere systematiserede, så de er til at bruge til noget, vil vi være i stand til også at komme med nogle helt andre fundamenter for den debat, som vi synes der er brug for.

Dette forslag kan vi ikke bruge til det.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det, der bringer mig på talerstolen, er hr. Jan Petersens indlæg, for jeg mener faktisk, at tiden er inde til at forklare, hvad der er den helt konkrete baggrund for beslutningsforslaget.

Den er, at vi fra Det Konservative Folkepartis og Venstres side meget gerne vil indfri et løfte, som jeg gav på begge partiers vegne til netop hr. Jan Petersen under en debat, vi havde den 18. november sidste år. Det var en diskussion om ventelister til daginstitutioner og dagpleje, som udviklede sig til en mere generel politisk drøftelse om børnenes vilkår, og hr. Jan Petersen sagde, og jeg refererer nu til Folketingets forhandlinger, sp. 2108, 18. november 1993:

»Men det mest fair vil i og for sig være at spørge fru Pia Christmas-Møller, om forslaget bliver genfremsat, for så får vi jo lejlighed til nok en gang at drøfte problemstillingerne og se, om der kan findes sagligt belæg for at skifte mening. Det lover jeg ikke, men det forudsætter da, at vi får et konkret forslag i denne samling, som vi kan tage stilling til.«

Det lovede jeg hr. Jan Petersen at vi ville gøre, og det er så det, der er sket. Vi har forsøgt at imødekomme Socialdemokratiet ved at give forslaget beslutningsformen frem for at fremsætte det som et lovforslag. Netop et signal til regeringspartierne og andre om, at vi er meget imødekommende, og at vi gerne vil i forhandling om det her.

Jeg forstod på hr. Jan Petersen, at han var lidt utilfreds med, at det først og fremmest er kommunerne, der får valgfrihed, og at det ikke dermed er sikret, at forældrene får en valgfrihed, for det forudsætter, at kommunerne benytter sig af deres mulighed.

Det kan jeg godt følge hr. Jan Petersen i, og jeg vil derfor gerne spørge hr. Jan Petersen, om

det er sådan, at hvis vi ændrer på det forhold, sådan at det bliver en pligt for kommunerne at give forældrene en valgmulighed, så de kan få et kontant tilskud, hvis de selv passer deres børn, vil det hjælpe på Socialdemokratiets indstilling til beslutningsforslaget?

Det vil jeg meget gerne høre og i øvrigt også, om der er andre ting. Vi vil gerne i forhandling med regeringen om dette forslag, og det er baggrunden for, at vi har taget det op allerede nu, så jeg håber på, at hr. Jan Petersen vil vise sig lige så imødekommende, som han gjorde den 18. november sidste år.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg havde selvfølgelig forventet, at det på et tidspunkt ville indgå i debatten, og jeg skal så takke for, at man på det punkt indfrir sit løfte; det glæder mig.

Jeg beklager lidt, at vi ikke har fået et egentligt nyt grundlag, for det mener jeg ikke vi har, og jeg må også føje til, at når debatten udvikler sig, som den gjorde sidste gang, gik vi nok lidt uden for det, vi rent faktisk skulle behandle. Det var for så vidt også en opfordring til, at vi skal debattere mange andre forslag, når vi får et grundlag for det. Det har de to partier så indvilget i, og det er jeg taknemmelig for.

Men jeg må som svar på de konkrete spørgsmål sige, at det, jeg sagde i min ordførertale, ikke var på grundlag af debatten, men i al sin enkelthed skyldtes, at vi har gennemgået forslaget ganske sagligt og grundigt, og det var så vores konklusion.

Pia Christmas-Møller (KF):

For selv den mest tålmodige og udholdende kan politik være en prøvelse, for der er vel få steder, hvor Piet Heins tre t'er er mere ramrende end netop i Folketinget: Ting tager vitterlig en tid, navnlig når det drejer sig om at bevæge et fastlåst flertal til at ændre opfattelse i et stærkt holdningspræget spørgsmål.

Det eneste, man ikke må, er at give op. Man skal blive ved og ved, for der er grænser for, hvor længe et nok så fastlåst flertal kan undgå at lytte og forholde sig aktivt til det, der sker ude i befolkningen, og det er præcis baggrunden for, at vi fra konservativ side utråtteligt bliver ved med på alle mulige forskellige måder at kæmpe for børnefamiliernes ret til at